

give nogen Privilegium paa at bære Danmark, enten det er dets materielle eller aandelige Kultur, Talen er om. Naar det ærede Medlem vil se nærmere paa Sagen, vil han se, at han fra denne bærende Virksomhed har udelukket adskillige, som det umuligt kan være Meningen at udelukke, f. Eks. hele den danske Lærerstand; jeg skulde mene, at den i alleregentligste Forstand er Kulturbærer i Landet — jeg vil ikke tale om, at han har lukket hele Arbejderstanden, Husmandsstanden, Fiskerne og den aller, allerstørste Del af Gaardmandsklassen ude. Sligt er meget farligt. Nej, skulle vi være enige om, at vi hverken efter en ren Kulturmaalestok som den, Drachmann brugte, eller efter den mere materielle Maalestok, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds lagde til Grund, kunne dele vor Befolkning i dem, der bære, og dem, der ikke bære. Alle have Del i at bære, og alle have derfor ogsaa lige Ret til at kræve, at der, naar man skal paalægge Samfundet nye Byrder, tages et rimeligt Hensyn til dem. Men det ærede Medlem havde ikke ganske Ret i, at det var den Indtægtsklasse, han nævnte, der kom til at bære Hovedmassen af den Forøgelse, der falder paa Indkomstskatten efter de her forelagte Forslag. Jeg skal nævne nogle Tal, der illustrere dette, Indtægter under 3,000 Kr. komme til at bære 21,9 pCt. af Tilvæksten, Indtægter mellem 3,000 og 15,000 Kr. 36,7 pCt., og med Hensyn til dem over 15,000 Kr. — som det ærede Medlem undte det saa vel, og som han mente bedre kunde bære Byrden — vil det til det ærede Medlems Glæde vise sig, at det heller ikke er ganske lidt, de faa, idet de af Forhøjelsen faa 41,4 pCt. Jeg tror, det er ganske forstandigt og rimeligt fordelt.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) nævnte Brugsforeningerne. Naar det her stillede Forslag opstiller den Bestemmelse, det gør, angaaende Brugsforeninger, er det i nøje Tilslutning til det Forslag, der er stillet af den af Indenrigsministeriet angaaende den kommunale Skat nedsatte Kommission. Paa samme Maade støtter ogsaa det Forslag, som Indenrigsministeren har forelagt i Landstinget, sig til Kommissionens Forslag. Jeg kan personlig ikke se, at der ved det her forelagte

Forslag sker noget, som Brugsforeningerne ikke kunne være tjente med, nogen synderlig økonomisk Byrde vil det ikke være for dem, og ønske de at unddrage sig Skatten, kunne de det, hvad man ogsaa har gjort opmærksom paa, ved en anden Regulering af deres Priser. Det er ogsaa givet, at de nuværende Forhold foraarsage evindelige Klager over, at Brugsforeningerne formentlig blive begunstigede i Forhold til de næringsdrivende Borgere, en Begunstigelse, der i Virkeligheden ingenting betyder, og som det forekommer mig, at Brugsforeningerne vilde gøre klogt i ikke evig og altid at lade sig rive i Næsen.

Med Hensyn til Dagpengene mente det ærede Medlem, at man gjorde bedst i ikke at fritage nogen Del af disse Dagpenge for Beskatning, men til Gengæld fradrage de virkelig hafte Omkostninger. Naar man ikke er gaaet den Vej i Forslaget, er det simpelt hen paa Grund af Ønsket om at have klare og bestemte Regler for Skatteligningen. Det vil altid blive meget vanskeligt at afgøre, hvor meget der skal fradrages. Det kan give Anledning til en Del Usikkerhed og Tvivl. Derfor har man ment, det var bedst at have en bestemt Regel at gaa efter. Med Hensyn til Skatteraadene tilraadede det ærede Medlem at sætte Honorarerne ned. Jeg har ikke villet foreslaa det, thi det kan ikke nægtes, at Lønningerne her i Landet som Følge af de Lønningslove, vi have vedtaget i de senere Aar, ere stegne over hele Linien, og saa syntes jeg, der ikke var nogen særlig Grund til at sætte Lønnen ned, hvor det drejer sig om Mænd, der udtages af Befolkningen til at gøre et vanskeligt og betydningsfuldt Arbejde. Men i Realiteten kan jeg godt give det ærede Medlem Ret i, at en Nedsættelse vel nok kan bæres, og at man, hvad det særlig kommer an paa, rimeligvis nok vil kunne faa egnede Folk, selv om man nedsætter Honoraret. Kun vil jeg bede om, at man gør det lidt varligt for Skatteraadformsændenes Vedkommende, thi Skatteraadformsændene have det største Arbejde, ganske vist ogsaa den største Løn, men jeg tror, at deres Løn er forholdsvis mindre i Forhold til det Arbejde, de gøre, og det Ansvar, der hviler paa dem, end